

Ewangelia na czwartek: Uczeń Chrystusa ma obowiązek, aby dać dobry przykład

Ewangelia z czwartku 7 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Mieście sól w sobie». Tak jak sól nadaje smak jedzeniu tak uczniowie Pana Jezusa są powołani, aby nadawać społeczeństwu chrześcijański smak, dając chrześcijańskie świadectwo w swoim codziennym życiu. Ich przykład życia powinien

odzwierciedlać Jezusa Chrystusa i jego nauczanie.

Ewangelia (Mk 9, 41-50)

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

A kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu lepiej byłoby kamień młyński uwiązać u szyi i wrzucić go w morze.

Jeśli zatem twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony. I jeśli twoja noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie chromym wejść do życia, niż z dwiema nogami

być wrzuconym do piekła. Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwójgiem oczu być wrzuconym do piekła, gdzie robak ich nie ginie i ogień nie gaśnie. Bo każdy ogniem będzie posolony.

Dobra jest sól; lecz jeśli sól smak swój utraci, czymże ją przyprawicie? Miejcie sól w sobie i zachowujcie pokój między sobą».

Komentarz

Sól nadaje smak pożywieniu. Uczeń Jezusa Chrystusa jest powołany, aby nadawać smak życiu społecznemu poprzez swój sposób życia, dlatego jest powołany, aby „*mieć w sobie sól*”. Ten smak nadaje przede wszystkim poprzez dobry przykład, który oddziałuje na wspólnotę poprzez

naśladowanie i dociera do całego społeczeństwa.

Pan Jezus wskazuje na przykład osoby, która podaje drugiej osobie kubek wody do picia. Miłość jakiej oczekuje od swoich naśladowców jest zwykle bardzo prosta. Pan Bóg nie zapomni o takim akcie dobroci; widzi, pamięta i nagradza osobę, która okazała współczucie. Ale oczywiście nie powinniśmy ograniczać naszej miłości do innych chrześcijan; powinniśmy dzielić się naszą dobrocią z bardzo różnymi osobami, i w ten sposób naśladujemy przykład naszego Pana, który był miłosierny i dobry wobec wszystkich. I w ten sposób chrześcijanie ustanawiają pewną normę, jaką osoby z ich otoczenia mogą dostrzec i przyjąć jako własną.

Następnie, Pan Jezus ostrzega, że zły przykład zostanie ukarany. Ponieważ tak jak chrześcijanie są powołani,

aby ustanowić pewien standard dla innych, jeśli dają zły przykład, mogą łatwo spowodować upadek osób z otoczenia. Słowa naszego Pana są bardzo ostre: „*A kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu lepiej byłoby kamień młyński uwiązać u szyi i wrzucić go w morze*” (Mk 9, 42). I to wszystko co jest w nas i co może prowadzić do grzechu ma być „*odcięte*” lub „*wyłupione*”.

To co jest prawdziwe dla jednej osoby, jest także prawdziwe dla wspólnoty. Chociaż sama sól nie psuje się, zasolone mięso lub inne potrawy mogą się zepsuć; podobnie, duch chrześcijański w danej społeczności nie jest dany raz na zawsze; potrzeba dbać o niego, ponieważ istnieje niebezpieczeństwo, że z czasem utraci swoją intensywność i w końcu całkiem zaniknie.

Dlatego, zgodnie ze słowami Św. Josemaríi, chrześcijanie powinni stale pracować, aby „wnosić zaczyn chrześcijańskiego posłania” w społeczeństwo (por. *Rozmowy z prałatem Escrivá*, nr 59), dając chrześcijańskie świadectwo w swoim codziennym życiu. Ich sposób działania, mówienia, patrzenia, a nawet myślenia powinien odzwierciedlać Pana Jezusa i jego nauczanie.

Andrew Soane

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/ewangelia-na-czwartek-uczen-chrystusa-ma-obowiazek-aby-dac-dobry-przyklad/> (20-03-2026)